

Warszawa, 25 września 1946 r.

URZĄD PATENTOWY

D01 d 13/02

BIBLIOT.

Urząd Patentowy
Warszawa

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33229

Kl. 29 a, 6/07

Wacław Ufnowski
(Radom, Polska)

Urządzenie do odzyskiwania dwusiarczku węgla przy wytwarzaniu wiskozowego włókna sztucznego

Zgłoszono 16 stycznia 1939 r.

Udzielono 6 sierpnia 1946 r.

Patent dodatkowy do patentu nr 27015

Najdłuższy czas trwania patentu do 29 lipca 1953 r.

W patencie głównym nr 27015 opisano urządzenie do wydzielania dwusiarczku węgla i siarkowodoru ze sztucznych włókien, w którym taśma włókien przechodzi przez szczelną komorę wypełnioną gorącą wodą.

Urządzenie według wymienionego patentu jest stosunkowo kosztowne i wymaga pewnej przestrzeni między maszyną przędzalniczą i urządzeniem do dalszej obróbki włókien sztucznych, co przy zastosowywaniu go do już istniejących zespołów maszynowych może nastręczyć duże trudności. Niedogodności tych unika się stosując urządzenie według wynalazku,

w którym komorą do odgazowywania włókien jest dowolnego przekroju rura lub zamknięte koryto o jednym przełocie lub o dwu, to jest tam i z powrotem, gdy warunki miejscowe wymagają, aby odgazowywane włókno dla dalszej obróbki wracało do punktu wyjścia. Rura taka pojedyncza lub jak pokazano na rysunku powrotna nie wymaga specjalnego miejsca i nawet w już istniejących zespołach wytwarzania sztucznego włókna może być z łatwością umieszczona z boku, nad lub pod maszynami zespołu. Jednocześnie koszt wykonania urządzenia według wynalazku są niepomierne mniejsze od

kosztów budowy urządzeń według patentu głównego. Urządzenie według wynalazku nadaje się nie tylko do odgazowywania włókien w taśmie, lecz również może być użyte do odgazowywania włókien pociętych, do czego aparat według patentu głównego, bez dużych trudności, nie może być zastosowany.

Załączony rysunek przedstawia przykład wykonania urządzenia według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny wzdłuż linii 4—4 na fig. 2.

Fig. 2 przedstawia widok z góry fig. 1, wreszcie fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii 5—5 na fig. 2.

Urządzenie składa się z rury 6 o dowolnym przekroju, wypełnionej gorącą wodą 7 do poziomu 8, w której odgazowywana taśma 9 przesuwana jest w kierunku strzałek 10, 11 na rolkach 12, 12'. Zamiast rolek lub obok nich mogą być zastosowane i inne elementy kierownicze, jak na przykład drażki 13. Aby włókna przy wejściu do rury 6 przedwcześnie nie wydzielały gazów, doprowadza się w tym miejscu przewodem 14 wodę zimną. Nadmiar wody odpływa z urządzenia przelewem 15. Utrzymanie należytej, potrzebnej do odgazowywania temperatury uzyskuje się przez doprowadzanie wody gorącej lub

pary świeżej rurami 16 z otworkami 17. Górna część 18 rury 6 wznosi się w kierunku otworu 19, służącego do odprowadzania wydzielonego dwusiarczku węgla w postaci gazowej do skroplenia i zużytkowania. Dzięki wznoszeniu się górnej części 18 rury 6 lub innemu podobnemu zabezpieczeniu wydzielające się gazy nie uchodzą na zewnątrz przez wejście 20 i wyjście 20' rury 6. Zamiast włókna w postaci taśmy 9 w urządzeniu opisanym może też być odgazowywane włókno pocięte, transportowane przez rurę czy korytło 6 na przykład prądem wody.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do odzyskiwania dwusiarczku węgla przy wytwarzaniu wiskozowego włókna sztucznego według patentu nr 27015, znamienne tym, że posiada komorę do odgazowywania, sporządzoną z jednej lub większej liczby rur lub koryt (6) o dowolnym przekroju i układzie, oraz z jednym lub większą liczbą otworów (19) do odprowadzania wydzielających się gazów z obrabianego włókna (9).

Wacław Ufnowski

Fig. 1.

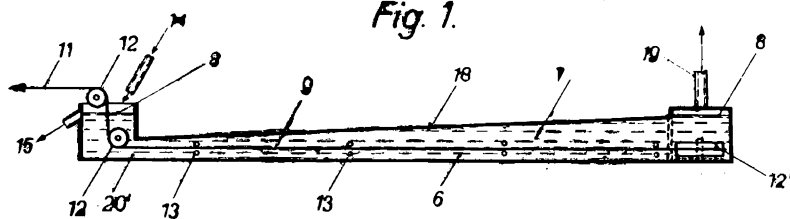

Fig. 2.

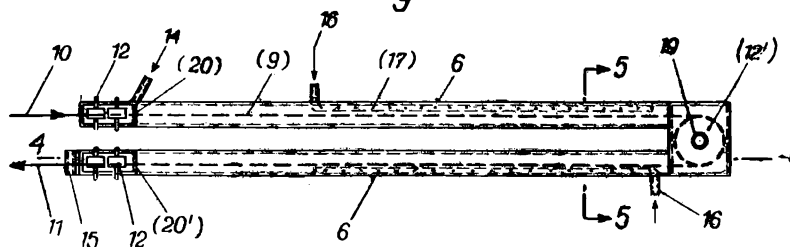

Fig. 3.

